

Arvede et tysk gevær og blev slægtsforsker

På sporet af en slægts historie i Nim og Vinten skov

En arv af et tysk gevær, erobret af en ung dansk soldat i Slesvig i 1850, blev det, som satte postmester G. Ditlev Sørensen, Svogerslev ved Roskilde, igang som slægtsforsker med talrige undersøgelser og samtaler på Horsenseggen til følge. Den pågældende unge danske soldat var Søren P. Sørensen fra Vinten skov - G. Ditlev Sørensens oldefar.

I de sidste otte-ni år har postmester Sørensen tilbragt sine ferier på Molgjer Kro og brugt denne som udgangspunkt for mange af sine undersøgelser på egnen. I løbet af dette korte tidsrum har G. Ditlev Sørensen udforsket sin slægt så vidt, at han dels har skaffet sig oplysninger om, dels har været i forbindelse med 200 af sine slægtninge. Det har betydet forbindelse med folk så langt borte som i USA og New Zealand. Undersøgelserne har imidlertid bragt ham i forbindelse med mange andre mennesker, så han nu har et kartotek, der omfatter ca. 2000 navne.

- Slægtsforskningen er udelukkende en hobby for mig, fortæller postmester Sørensen. Men er man først begyndt at udforske slægten, må man hele tiden gå videre. Slægtsforskningen har også bragt mig ind på topografiens område - det tager jeg gerne med, fordi netop Vintene-egnen, ja, hele Horsens-egnen er så interessant.

I krig som stedfortræder

Min slægt har jeg foreløbig ført tilbage - i lige linie - til min tipoldefar, Søren Klausen, der boede i Nim i en tid. Jeg ved, hvor hans hus lå, Hvor han stammer fra, har jeg ikke kunnet få oplyst, men han blev konfirmeret i Tamdrup kirke i 1806. Han havde en noget omskiftende tilværelse. Hans søn Søren Peter Sø

rensen - min oldefar - købte efter al sandsynlighed faderens hus i Nim for de penge, han fik af Laang Pe' Søren i Vinten skov for at gå i krig som stedfortræder - den gang kunne man købe sig en stedfortræder til at gå i krig. Om Søren Peter Sørensen fortælles det, at han i Slesvig i 1850 tog flere tyskere til fange, bl. a. en ganske ung, vistnok adelig tysker. Af kommandanten, Hegermann-Lindencrone, fik han for denne bedrift valget imellem at få en medalje eller tyskerens gevær - han valgte geværet. Dette gevær blev med fragtmænd sendt til Horsens, hvorfra min oldemor - Jensine Andersdatter - bar det hjem på sine skuldre. Det var det gevær, jeg arvede.

En fattig tilværelse -

Mine oldeforældre boede i mange år - fra 1852-53 til 1885 - i et lille husmandssted på Laang Pe' Søren mark ved Tingskoven i Vinten. Igenem samtaler har jeg fået at vide, at de havde det meget fattigt. Når Søren Peter kom hjem fra arbejdet hos Laang Pe' Søren, skulle han klare sin egen bedrift. Deres stue og laden stødte op til hinanden, og for at spare på lyset blev der slået hul i muren, så lyset kunne stilles der - så kunne Søren Peter se til at tærse i laden, hans kone til at arbejde i stuen ved samme lys.

Jeg har også fået oplyst, at min oldemor fik sit tøj stampet på stampemøllen ved Hatting, skønt der i Vinten var en stampemølle. Det viste sig at være, fordi det var en slægtning, der havde stampemøllen i Hatting. Min oldemor var ud af Vidriksen-familien fra Hatting.

Huset er der endnu

Senere flyttede mine oldeforældre til Lund, og de boede også i en pe

riode på Bornholm, men til sidst hos mine bedsteforældre i Vestergade 32 i Horsens. Min oldefar døde i 1912, oldemor i 1918 som 95-årig.

Deres hus i Vinten skov eksisterer stadig - det er flyttet et lille stykke fra dets oprindelige beliggenhed og beboes nu af fhv. tromlefører Henry Frederiksen, slutter postmester G. Ditlev Sørensen.

Susie.



Postmester G. Ditlev Sørensen ved det hus, hvor hans oldeforældre boede fra 1852-53 til 1885. Det er flyttet et kort stykke vej, men ligger stadig tæt ved Vinten skov.